ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล เดิมตำบลบ้านถิ่นมีที่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอเมืองแพร่พื้นที่ ๑๗.๒๓๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๐,๗๖๘.๗๕ ไร่ อยู่ห่างจากตัวอำเภอเมืองแพร่ประมาณ ๘ กิโลเมตรปัจจุบันแยกการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้านและได้ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถิ่นเป็นเทศบาลตำบลบ้านถิ่นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ตำบลบ้านถิ่น มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกันท้องถิ่นใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลร่องฟองและตำบลบ้านถิ่น โดยมีอาณาเขตเริ่มต้นจากบริเวณเขตหมู่ ๓ บ้านถิ่น ตำบลบ้านถิ่น กับหมู่ ๒ตำบลบ้านถิ่น โดยถือพื้นที่บริเวณพวกหัวเสือจนถึงพวกดินดำ เป็นแนวแบ่งเขตระยะทางติดต่อประมาณ ๕ กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลกาญจนา โดยมีอาณาเขตเริ่มจากหมู่ ๔ บ้านโป่งศรี ตำบลบ้านถิ่นกับหมู่ ๓,๔ บ้านหัวฝายตำบลกาญจนาและหมู่ ๔ บ้านดง ตำบลสวนเขื่อน โดยยึดแนวเขตพื้นที่เขตทุ่งเหล่าและทุ่งบ้านดง ตำบลบ้านถิ่นเป็นแนวแบ่งเขตระยะทาง ๒ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลสวนเขื่อน โดยมีอาณาเขตเริ่มจากหมู่ ๒บ้านถิ่นนอกกับหมู่ ๔ ตำบลสวนเขื่อน โดยยึดแนวเหมืองธรรมชาติจากลำน้ำแม่แคมเป็นแนวทางเขตระยะทางติดต่อประมาณ ๓ กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลเหมืองหม้อ โดยมีอาณาเขตเริ่มจากหมู่ ๔ บ้านโป่งศรีและหมู่ ๕ บ้านถิ่นตำบลบ้านถิ่นขึ้นไปทางเหนือตีดต่อกับหมู่ ๗บ้านทุ่งน้ำใสของตำบลเหมืองหม้อ โดยอาศัยแนวเขตลำเหมืองร่องปลาข้าวเป็นแนวแบ่งเขตระยะทาง ๒ กิโลเมตร

แผนที่ เทศบาลตำบลบ้านถิ่น อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

๑.๒ สภาพภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ของตำบลบ้านถิ่น เป็นพื้นที่ราบ ทางด้านตะวันออกเป็นภูเขาสูง ทำให้พื้นที่ลาดเอียงจากทิศตะวันออกสู่ทิศตะวันตก พื้นที่ชายเขา (ที่ป่าแพะ) ลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเขาสูง ต่ำ มีความลาดชัน สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินลูกรัง มีพื้นที่ประมาณ ๑๕ % ของพื้นที่ทั้งตำบล ใช้ประโยชน์ในการทำพืชไร่และสวนไม้ผล มีลำห้วยแม่แคมเป็นแหล่งน้ำสายใหญ่ของตำบลบ้านถิ่น

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลบ้านถิ่น อยู่ในพื้นที่ของจังหวัดแพร่ ซึ่งเป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดมาจากประเทศจีนและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดมาจากทะเลอันดามัน ในช่วงระยะเวลาที่ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้พัดผ่าน มีอิทธิพลทำให้บริเวณที่พัดผ่านมีอากาศเย็นและแห้งแล้ง จึงเป็นช่วงฤดูหนาว เมื่อลมมรสุมนี้อ่อนกำลังลงจะมีลมมรสุมที่เป็นลมร้อน ซึ่งพัดมาจากบริเวณความกดอากาศสูงในทะเลจีนได้พัดเข้ามาแทนที่ ทำให้อุณหภูมิสูงขึ้น ฝนเริ่มตกมากขึ้น ปริมาณฝนจะมากขึ้นสูงสุด เมื่อได้รับอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดมาจากมหาสมุทรอินเดียหรือทะเลอันดามัน

จากอิทธิพลของลมมรสุมดังกล่าว สามารถแบ่งฤดูกาลออกเป็น ๓ ฤดู คือ

๑. ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงนี้เป็นระยะที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนืออากาศเริ่มหนาวเย็น บางทีอาจมีฝนบ้างเล็กน้อย บางพื้นที่ในจังหวัดแพร่

๒. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึง เดือนเมษายนเป็นระยะที่ร้อนและแห้งแล้ง ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมที่พัดมาจากบริเวณความกดอากาศสูงในทะเลจีนใต้ อุณหภูมิสูง มีฝนเล็กน้อย เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึง เมษายน

๓. ฤดูฝน ซึ่งจะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เนื่องจากพัดผ่านมหาสมุทรอินเดีย จึงนำความชื้นมาด้วย ระยะนี้มีฝนมากขึ้น อุณหภูมิสูง เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม

๑.๔ ลักษณะของดิน สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินลูกรัง มีพื้นที่ประมาณ ๑๕ % ของพื้นที่ทั้งตำบลใช้ประโยชน์ในการทำพืชไร่และสวนไม้ผล

ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของดินตำบลบ้านถิ่น

หมู่ที่ / บ้าน	ลักษณะเนื้อดิน (%)			ค่าความเป็นกรด – ด่าง		
	ดินร่วน	ดินเหนียว	ดินทราย	ดินร่วน	ดินเหนียว	ดินทราย
๑. บ้านถิ่นใน	๑๕	๘๕	-	๕.๕-๘.๐	๕.๕-๕.๘	-
๒. บ้านถิ่นนอก	๕๐	๕๐	-	๕.๕-๘.๐	๕.๕-๕.๘	-
๓. บ้านบ้านถิ่นนอก	๓๐	๗๐	-	๕.๕-๘.๐	๕.๕-๕.๘	-
๔. บ้านโป่งศรี	๖๐	๔๐	-	๔.๕-๕.๕	๔.๕-๕.๕	-
๕. บ้านถิ่นใน	๖๐	๔๐	-	-	๕.๕-๕.๘	-
๖. บ้านโป่งศรี	๖๐	๔๐	-	๔.๕-๕.๕	๕.๐-๖.๐	-
๗. บ้านทุ่งโอภาส	๕๕	๔๕	-	๕.๕-๘.๐	๕.๕-๕.๘	-
๘. บ้านถิ่น	๕๐	๕๐	-	๔.๕-๕.๕	๔.๕-๕.๕	-
๙. บ้านถิ่น	๕๐	๕๐	-	๔.๕-๕.๕	๔.๕-๕.๕	-
๑๐. บ้านโป่งศรี	๖๐	๔๐	-	๔.๕-๕.๕	๔.๕-๕.๕	-
๑๑. บ้านถิ่นใน	๖๐	๔๐	-	-	๕.๕-๕.๘	-

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลบ้านถิ่น มีหมู่บ้านที่อยู่ในเขตการปกครอง จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑	บ้านถิ่นใน	นายเดชา	วัฒนปรีดี	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒	บ้านถิ่นนอก	นายธัชพงค์	ถิ่นศรี	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านถิ่น	นายภาสกร	หม้อกรอง	เป็นกำนันตำบลบ้านถิ่น
หมู่ที่ ๔	บ้านโป่งศรี	นายวิทาน	ป่าพงค์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕	บ้านถิ่น	นายชำนาญ	ถิ่นสุข	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖	บ้านโป่งศรี	นายอินทรีย์	กันตะนา	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗	บ้านทุ่งโอภาส	นายเมธี	ธรรมวิชัยพันธ์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘	บ้านถิ่น	นายทอมสันต์	จูงใจ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙	บ้านถิ่น	นายอภิชัย	ถิ่นจันทร์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๐	บ้านโป่งศรี	นายอินทรีย์	โป่งคำ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านถิ่น	นายโชติรส	จิตต์บุญ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน

ข้อมูลเกี่ยวกับเทศบาลตำบลบ้านถิ่น

โครงสร้างองค์กร

คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านถิ่น

๑.	นายนภัสกร	อภัยกาวี	นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถิ่น
๒.	นายรัฐกร	ธรรมสรางกูร	รองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านถิ่น
๓.	นายกฤตกร	โกสินทร	รองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านถิ่น
๔.	นายธนกฤต	สุทธนะ	เลขานุการนายกเทศมนตรี
๕.	นายธีรเดช	โป่งสม	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

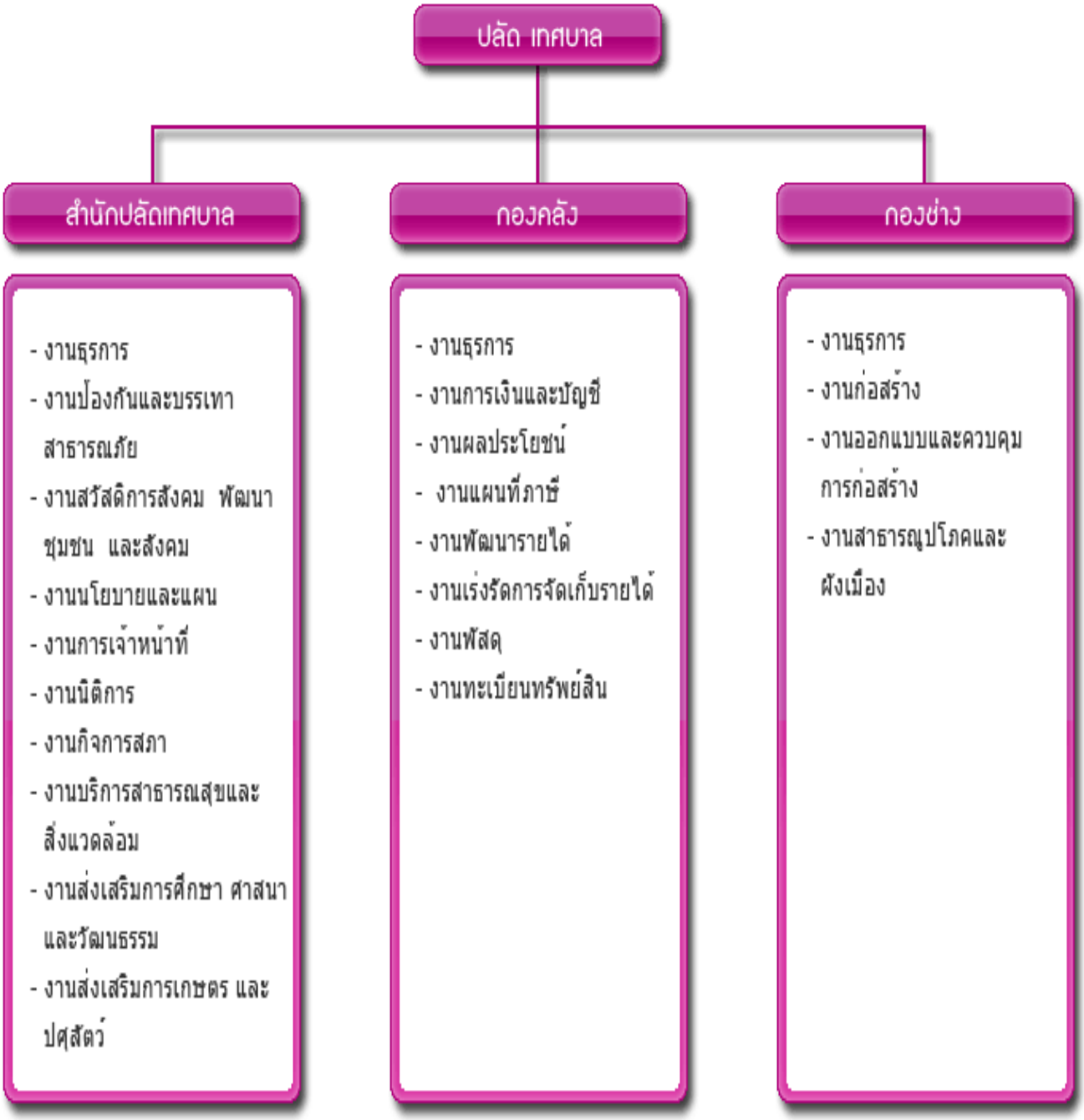
สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านถิ่น

๑.	นายสมพงษ์	เหมืองหม้อ	ประธานสภาเทศบาลตำบลบ้านถิ่น	
๒.	นางชัยวรรณ	ถิ่นจันทร์	รองประธานสภาเทศบาลตำบลบ้านถิ่น	
๓.	นางสาวพวงพยอม	วัฒนปรีดี	สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๑
๔.	นางอัจฉรา	นันต๊ะยานา	สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๑
๕.	นายปราณี	ธรรมสรางกูร	สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๑
๖.	นายระดม	ประสงค์การณ์	สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๑
๗.	นายสมบัติ	โป่งเป้า	สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒
๘.	นายรังสิมันต์	เที่ยงวัฒนศิริ	สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒
๙.	นายมอง	ถิ่นสอน	สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒
๑๐.	นายวิทธิกร	พรรัตนอนันต์	สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒
๑๑.	นางฉวีวรรณ	โกสินทร	สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒

หัวหน้าหน่วยงานภายในเทศบาลตำบลบ้านถิ่น

๑.	นายสิทธิเดช	ประจญมาร	ปลัดเทศบาลตำบลบ้านถิ่น
๒.	นายจักรพงศ์	อินทรรุจิกุล	หัวหน้าสำนักปลัด
๓.	นายพนม	วิใจคำ	ผู้อำนวยการกองคลัง
๔.	นายอดิศร	อุปการ	ผู้อำนวยการกองช่าง

โครงสร้างหน่วยงานภายในเทศบาลตำบลบ้านถิ่น

๓. ประชากร

ข้อมูลด้านประชากรประชากรทั้งสิ้น ๕,๓๐๗ คนประกอบด้วย

- ชาย ๒,๕๓๒ คน

- หญิง ๒,๗๗๕ คน

- จำนวนครัวเรือน ๑,๖๗๖ ครัวเรือน

สรุปเมื่อ ปี พ.ศ. 2562 เทศบาลตำบลบ้านถิ่นมีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 1676 ครัวเรือน มีจำนวน ประชากรชาย 2,532 คน ประชาการหญิง 2,775 คน รวม 5,307 คน

หมู่ที่	บ้าน	ครัวเรือน	ประชากรชาย	ประชากรหญิง	รวม
1	บ้านถิ่นใน	131	230	256	486
2	บ้านถิ่นนอก	228	356	380	736
3	บ้านถิ่น	234	341	379	720
4	บ้านโป่งศรี	136	155	167	322
5	บ้านถิ่น	159	265	285	550
6	บ้านโป่งศรี	193	278	276	554
7	บ้านถิ่น	129	211	254	465
8	บ้านถิ่น	108	158	182	340
9	บ้านถิ่น	137	265	273	538
10	บ้านโป่งศรี	105	137	155	292
11	บ้านถิ่น	116	136	168	304
	รวม	**๑,๖๗๖**	**๒,๕๓๒**	**๒,๗๗๕**	**๕,๓๐๗**

จำนวนประชากรตามช่วงอายุแบบสากล

ช่วงอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
๑๐๑ ปีขึ้นไป	๑	๐	๑
๙๖ – ๑๐๐ ปี	๐	๓	๓
๙๑ – ๙๕ ปี	๕	๑๐	๑๕
๘๖ – ๙๐ ปี	๑๑	๒๒	๓๓
๘๑ – ๘๕ ปี	๓๘	๗๑	๑๐๙
๗๖ – ๘๐ ปี	๗๔	๑๑๒	๑๘๖
๗๑ – ๗๕ ปี	๑๐๒	๑๔๖	๒๔๘
๖๖ – ๗๐ ปี	๑๓๙	๑๗๗	๓๑๖
๖๑ – ๖๕ ปี	๒๐๕	๒๕๓	๔๕๘
๕๖ – ๖๐ ปี	๒๔๑	๒๗๔	๕๑๕
๕๑ – ๕๕ ปี	๒๖๘	๒๗๘	๕๔๖
๔๖ – ๕๐ ปี	๒๓๕	๒๓๙	๔๗๔
๔๑ – ๔๕ ปี	๑๗๘	๑๗๔	๓๕๒
๓๖ – ๔๐ ปี	๑๖๗	๑๗๘	๓๔๕
๓๑ – ๓๕ ปี	๑๓๖	๑๕๑	๒๘๗
๒๖ – ๓๐ ปี	๑๕๙	๑๕๓	๓๑๒
๒๑ – ๒๕ ปี	๑๔๔	๑๓๑	๒๗๕
๑๖ – ๒๐ ปี	๑๓๗	๑๑๙	๒๕๖
๑๑ – ๑๕ ปี	๑๑๕	๑๑๓	๒๒๘
๖ – ๑๐ ปี	๑๐๙	๙๙	๒๐๘
๑ – ๕ ปี	๖๕	๖๙	๑๓๔
น้อยกว่า ๑ ปี	๓	๓	๖
รวม	**๒,๕๓๒**	**๒,๗๗๕**	**๕,๓๐๗**

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

สถานศึกษา เทศบาลตำบลบ้านถิ่น มีสถานศึกษาอยู่ ๕ แห่ง ดังนี้

(๑) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ เปิดที่สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านถิ่น

(๒) โรงเรียนบ้านโป่งศรี ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ ตำบลบ้านถิ่น

(๓) โรงเรียนบ้านถิ่น (ถิ่นวิทยาคาร) ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านถิ่น

(๔) โรงเรียนถิ่นโอภาสวิทยา ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบ้านถิ่น

(๕) ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) จำนวน ๑ แห่ง เปิดที่สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านถิ่น

๔.๒ สาธารณสุข

สถานพยาบาล ในเขตเทศบาลตำบลบ้านถิ่น มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๑ แห่ง ให้บริการเกี่ยวกับการสาธารณสุขและสุขภาพแก่ประชาชน

๔.๓ อาชญากรรม

เทศบาลตำบลบ้านถิ่นไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านถิ่นก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือจากข้อมูลที่สำรวจพบว่ามีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของเทศบาลตำบลบ้านถิ่นในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ นั้นได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจากตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุ่นแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางเทศบาลตำบลบ้านถิ่นจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในเทศบาลตำบลบ้านถิ่น จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรห้วยม้าได้เข้ามาดูแลความเรียบร้อย และได้รับความร่วมมือกับทางกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ประชาชน หน่วยงานของเทศบาลตำบลบ้านถิ่นช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของเทศบาลตำบลบ้านถิ่นสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอ และตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เทศบาลตำบลบ้านถิ่นก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด ตามที่เทศบาลตำบลบ้านถิ่นได้ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตเทศบาลตำบลบ้านถิ่น เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป

๔.๕ การสังคมสังเคราะห์

เทศบาลตำบลบ้านถิ่น ได้ดำเนินการด้านสงคมสังเคราะห์ ดังนี้

(๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

(๒) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

(๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ (ศูนย์บริการคนพิการตำบลบ้านถิ่น)

(๔) ดำเนินการโครงการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป

(๕) ดำเนินโครงการสงเคราะห์ครองครัวผู้ยากไร้ที่ตกเกณฑ์ จปฐ.

(๖) ดำเนินโครงการสร้างและซ่อมที่อยู่อาศัยให้กับผู้ยากไร้รายได้น้อยผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง

(๗) อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน

(๘) ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่างๆ ที่ให้การสนับสนุน

(๙) จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

เทศบาลตำบลบ้านถิ่น ตั้งอยู่ห่างจากตัวอำเภอเมืองแพร่ประมาณ ๗ กิโลเมตร เป็นการคมนาคมทางบก สภาพการคมนาคมโดยส่วนรวมค่อนข้างสะดวก แต่ต้องมีการซ่อมแซมและบางหมู่บ้าน ยังมีถนนที่เป็นลูกรัง สภาพถนนภายในหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และราดยางเทศบาลตำบลบ้านถิ่น ไม่มี บขส.แต่จะต้องไปขึ้นรถโดยสารที่ บขส. เทศบาลเมืองแพร่หางจากเทศบาลตำบลบ้านถิ่น ๗ กิโลเมตรเส้นทางคมนาคมในตำบลบ้านถิ่นสามารถติดต่อได้ทุกหมู่บ้านทุกฤดูกาล ส่วนใหญ่จะเป็นถนนลาดยาง สามารถติดต่อกับจุดที่ตั้งอำเภอได้ แยกได้ดังนี้

- ถนนคอนกรีต จำนวน ๕๐ สาย
- ถนนลาดยาง จำนวน ๑๖ สาย
- ถนนลูกรัง / ดิน จำนวน ๒๔ สาย

เส้นทางคมนาคมสามารถติดต่อจุดที่ตั้งของอำเภอได้ ๒เส้นทาง ดังนี้

<u>เส้นทางที่ ๑</u> เริ่มต้นจากที่ตั้งอำเภอ ตามถนนยันตรกิจโกศลทางหลวงสายแพร่น่านถึงสามแยกตำบลทุ่งโฮ้งหมู่ ๓ , ๗ ตำบลเหมืองหม้อเริ่มเข้าตำบลบ้านถิ่น หมู่ ๖บ้านโป่งศรีเป็นบ้านแรก ระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร มีรถโดยสารประจำทางวิ่งผ่านเป็นประจำจนถึงเวลา ๑๗.๐๐ น. ทุกวัน จากจุดเริ่มต้นตลาดสดบ้านทุ่ง อัตราค่าโดยสารประมาณคนละ ๑๕ บาท ค่าบรรทุกกระสอบพืชผลกระสอบละ ๓๐ บาท

<u>เส้นทางที่ ๒</u> เริ่มต้นจากจุดที่ตั้งอำเภอเมืองแพร่ ตามถนนยันตรกิจโกศลไปทางถนนหลวงสายแพร่น่าน ถึงสามแยกทุ่งกวาวเขตหมู่ ๑ ตำบลทุ่งกวาวเลี้ยวขวาผ่านหมู่ ๒, ๓ ตำบลทุ่งกวาวเข้าเขตตำบลเหมืองหม้อหมู่ ๒ ผ่านหมู่ ๑ หมู่ ๓ ข้ามสะพานลำเหมืองชลประทานโครงการแม่ยม เข้าเขตหมู่ ๖ บ้านโป่งศรี ตำบลบ้านถิ่นเป็นหมู่บ้านแรกระยะทางประมาณ ๖ กิโลเมตร มีรถโดยสารประจำทางวิ่งประจำจนถึงเวลา ๑๗.๐๐ น. ทุกวัน จากจุดหลังตลาดสดบ้านทุ่ง อัตราค่าโดยสารคนละ ๑๕ บาท ค่าบรรทุกกระสอบพืชผลกระสอบละ ๓๐ บาท

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือ ที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมดและบางจุดไม่ได้มาตรฐานการไฟฟ้า เกิดการชำรุดบ่อยครั้ง เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ เทศบาลตำบลบ้านถิ่นจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ไขปัญหาคือประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และหาวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ เทศบาลตำบลบ้านถิ่นก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน

๕.๓ การประปา

การประปาของเทศบาลตำบลบ้านถิ่นมีกิจการประปาแต่มอบให้หมู่บ้านได้บริหารจัดการเอง และทุกหมู่บ้านสามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่จะมีปัญหาในปีที่ผ่านมามีบางหมู่บ้านที่เกิดปัญหาภัยแล้งซึ่งทางเทศบาลตำบลบ้านถิ่นได้แก้ไขปัญหาโดยการใช้น้ำไปเติมให้ และช่วยหาแหล่งน้ำดิบที่อยู่ใกล้ประปาหมู่บ้าน สามารถแก้ไขปัญหาให้ประชาชนได้ และก็ได้นำโครงการเกี่ยวกับพัฒนาแหล่งน้ำบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไปเมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านถิ่น ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากประชาชนได้นิยมใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลแทน ซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารได้รวดเร็ว และสามารถใช้ระบบอินเตอร์เน็ตได้เช่น โทรศัพท์มือถือ สำหรับสถานที่ราชการยังคงใช้ระบบโทรศัพท์พื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร

๕.๕ ไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์

เทศบาลตำบลบ้านถิ่น ไม่มีไปรษณีย์ในตำบลบ้านถิ่น แต่ต้องไปใช้บริการไปรษณีย์ในตัวเมืองแพร่ หางจากเทศบาลตำบลบ้านถิ่น ๙ กิโลเมตร

- มีหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านมีครบทั้ง ๑๑ หมู่บ้าน
- มีบริการให้ใช้อินเตอร์เน็ตฟรี ที่สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านถิ่น
- เทศบาลตำบลบ้านถิ่นมีวัสดุ ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ก็มีบางรายการที่ยังคาดแคลน เนื่องจากมีงบประมาณไม่เพียงพอ วัสดุ ครุภัณฑ์ต่างๆ นั้นมีไว้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านถิ่นในการดำเนินภารกิจบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนเท่านั้น แต่หากประชาชนเดือดร้อน หรือหน่วยงานอื่นเดือนร้อน ก็สามารถมายืมใช้ได้

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

พันธุ์พืชที่ปลูก

ข้าว : พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูก ได้แก่ ขาวดอกมะลิ ๑๐๕ และข้าวเหนียว กข ๖

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ : พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูก ได้แก่ พันธุ์ลูกผสม

ถั่วเหลือง : พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูก ได้แก่ เชียงใหม่ ๖๐

ถั่วเขียว : พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูก ได้แก่ กำแพงแสน ๒

มะขาม : พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูก ได้แก่ มะขามหวานสีทอง

มะม่วง : พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูก ได้แก่ เขียวเสวย แก้ว

ลำไย : พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูก ได้แก่ อีดอ

แก้วมังกร : พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูก ได้แก่ พันธุ์เนื้อสีแดง กับเนื้อสีขาว

ข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

หมู่	ชื่อบ้าน	พื้นที่ปลูกข้าวนาปี (ไร่)	พื้นที่ปลูกถั่วเหลือง (ไร่)	พื้นที่ปลูกข้าวโพด (ไร่)	พื้นที่ปลูกพืชผัก (ไร่)	พื้นที่ปลูกลำไย (ไร่)	พื้นที่ปลูกมะม่วง (ไร่)	แก้วมังกร (ไร่)	พื้นที่ปลูกมะขาม (ไร่)
๑	ถิ่นใน	-	-	-	-	-	-	-	-
๒	บ้านถิ่นนอก	๑๑๒๕	๔๒	๗๘	๓๒	๓๐	๑๑๕	๒๐๐	๔๕
๓	บ้านถิ่น	๑๕๕๕	๔๕	๔๕	๒๔	๓๔	๗๕	๓๐๐	๕๐
๔	บ้านโป่งศรี	๔๐	๔๐	๒๕	๑๒	๘๕	๖๒	๒	-
๕	บ้านถิ่น	๕๐	-	-	๖	๑๐	๒๖	-	๑๕
๖	บ้านโป่งศรี	๑๕๐	๕๑	๒๑	๑๖	๒๐	๕๔	-	-
๗	บ้านทุ่งโอภาส	๘๔	๔๐	๔๗	๒๕	๒๖	๘๐	๕	๘๙
๘	บ้านถิ่น	๗๗	๓๘	๒๒	๑๑	๒๔	๒๕	-	๒๔
๙	บ้านถิ่น	๕๕๙	๒๗	๑๐	๔	๓๐	๑๐	๕	๕
๑๐	บ้านโป่งศรี	-	-	๕	๔	๓๕	๒๕	-	-
๑๑	บ้านถิ่นใน	-	-	-	๓	-	-	-	-
รวม		**๓,๖๔๐**	**๒๘๓**	**๒๕๓**	**๑๓๗**	**๒๙๔**	**๔๗๒**	**๕๑๒**	**๒๒๘**

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินตำบลบ้านถิ่น

การใช้ประโยชน์ที่ดินของตำบลบ้านถิ่น สามารถแบ่งออกโดยสังเขป ดังนี้

๑. ที่อยู่อาศัย ใช้ในการสร้างบ้านเรือน อาคาร ฯลฯ เป็นพื้นที่ที่อยู่ติดกับถนนสายหลัก สายรอง มีการคมนาคมสะดวก พื้นที่เหล่านี้จะขนานไปกับถนนลาดยางที่เข้าสู่หมู่บ้าน ตลอดจนลำห้วยสาขาของแม่น้ำเล็กๆในหมู่บ้าน ส่วนมากอยู่ในกลุ่มชุดดินที่ ๓๓๑๖๑๕A/B

๒. พื้นที่ทำนา เป็นพื้นที่ลุ่ม ซึ่งมีจำนวนน้อย อยู่ในกลุ่มชุดดินที่ ๑๕๑๕A/B ๑๕/๗ และ ๑๖ กลุ่มชุดดินเหล่านี้มีความเหมาะสมกับการทำนาในระดับ ๑๑w และ ๑s พื้นที่ทำนาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มชุดดินที่ ๑๕ มีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งสีน้ำตาลปนเทา เป็นดินลึกมาก ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำถึงปานกลาง เป็นกรดแก่ถึงด่างปานกลาง

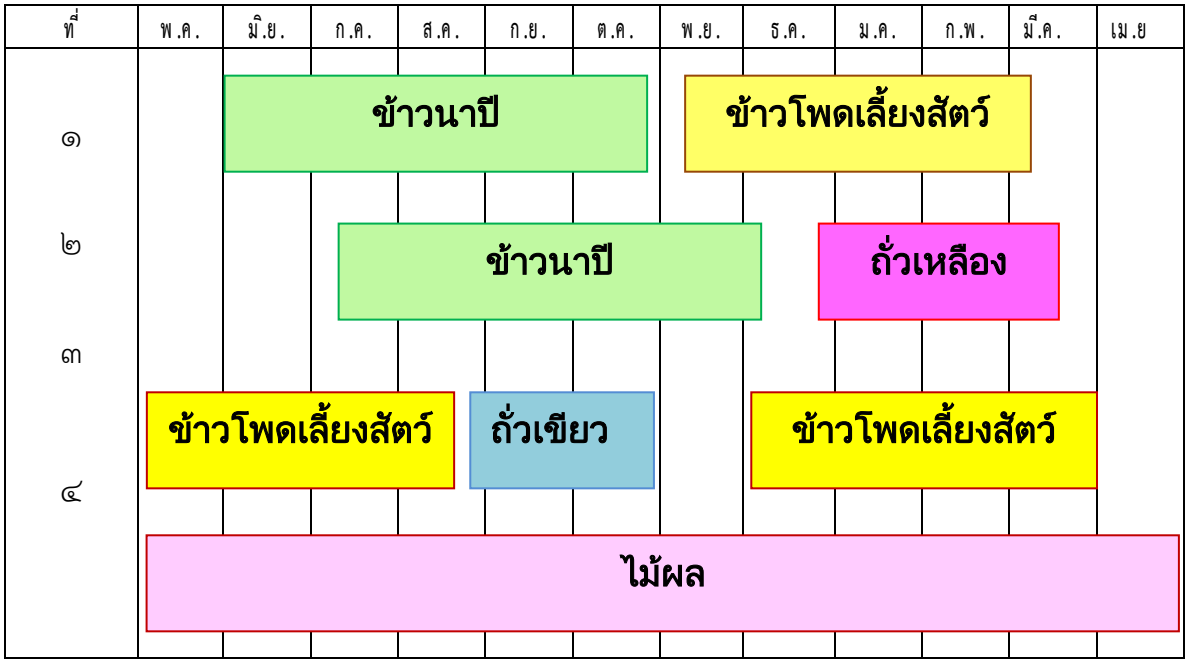
๓. พื้นที่ปลูกไม้ผล เป็นพื้นที่ดอนอาจจะใช้ปลูกพืชไร่บ้าง แต่ส่วนใหญ่ปลูกไม้ผล เช่น ลำไย มะม่วง มะขาม ฯลฯ มีพื้นที่เพียงเล็กน้อย อยู่ในกลุ่มชุดดินที่ ๒๙B/๔๘B ๓๓และ ๔๘B กลุ่มชุดดินเหล่านี้ มีความเหมาะสมสำหรับปลูกไม้ผลในระดับ ๑ และ ๒s ส่วนใหญ่สวนผลไม้จะอยู่ในกลุ่มชุดดินที่ ๔๘B ซึ่งเป็นดินที่มีเนื้อดินบนส่วนใหญ่ เป็นดินร่วนปนทราย สีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ เป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ พื้นที่มีความลาดชัน ๒ – ๕ เปอร์เซ็นต์

๔. ที่สาธารณประโยชน์ / เลี้ยงสัตว์ เป็นพื้นที่ป่าสงวนหรือของหมู่บ้านที่ใช้เลี้ยงสัตว์ มีพื้นที่มากที่สุด อยู่ในกลุ่มชุดดินที่ ๒๙B/๔๖B ๔๘B ๒๙B/๔๘B ซึ่งเป็นพื้นที่ดอน เนื้อดินเป็นดินเหนียว สีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติค่อนข้างต่ำ เป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่

การใช้ที่ดินตำบลบ้านถิ่น

หมู่ที่ / บ้าน	การใช้ที่ดิน (%)					
	ที่อยู่อาศัย	ทำนา	ทำไร่	ไม้ผล	เลี้ยงสัตว์	ไม่ทำประโยชน์
๑. บ้านถิ่นใน	๑๓	๔๖	๑๕	๑๓	๑	๑๒
๒. บ้านถิ่นนอก	๑๔	๓๒	๙	๒๑	๒	๒๒
๓. บ้านถิ่นนอก	๙	๔๒	๒๑	๙	๒	๑๗
๔. บ้านโป่งศรี	๑๑	๓๘	๕	๒๓	๑	๒๒
๕. บ้านถิ่นใน	๑๐	๖๗	๔	๑๐	๑	๘
๖. บ้านโป่งศรี	๙	๔๑	๓	๑๘	๑	๒๘
๗. บ้านทุ่งโอภาส	๑๔	๓๕	๑๗	๑๔	๒	๑๘
๘. บ้านถิ่น	๑๑	๕๘	๕	๑๕	๑	๑๐
๙. บ้านถิ่น	๑๐	๖๗	๔	๑๐	๑	๘
๑๐. บ้านโป่งศรี	๑๑	๓๘	๕	๒๓	๑	๒๒
๑๑. บ้านถิ่นใน	๑๓	๔๖	๑๕	๑๓	๑	๑๒

ระบบการปลูกพืช

๖.๒ การประมง

ในเขตเทศบาลตำบลบ้านถิ่นไม่มีการประมง เป็นการจับปลาตามธรรมชาติใช้บริโภคในครัวเรือนตามฤดูกาลเท่านั้น

๖.๓ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลบ้านถิ่นเป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่เป็ดโคสุกรกระบือเพื่อจำหน่ายและบริโภคเองในครัวเรือน

ปริมาณการเลี้ยงสัตว์ตำบลบ้านถิ่น

ที่	ชื่อบ้าน	โค		กระบือ		สุกร		ไก่		ปลา	
		ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว
๑	บ้านถิ่นใน	๒๐	๕๑๑	-	-	-	-	๑๖๑	๒,๒๔๕	๙	๒๕๐,๐๐๐
๒	บ้านถิ่นนอก	๒๙	๒๖๖	-	-	๑๘	๑๕๐	๑๖๒	๒,๓๙๒	๒	๕๒๐,๐๐๐
๓	บ้านถิ่น	๓๐	๔๕๐	๒	๒๖	๑๒	๓๕๐	๘๐	๒๕,๐๐๐	๑๒	๓๕๐,๐๐๐
๔	บ้านโป่งศรี	๑๗	๙๒	๑	๒	-	-	๘๘	๑๒๕๖	๙	๔๕๐,๐๐๐
๕	บ้านถิ่น	๑๑	๑๘๕	-	-	-	-	๙๖	๑,๓๔๐	๔	๑๒๐,๐๐๐
๖	บ้านโป่งศรี	๑๓	๑๒๒	๑	๑๖	-	-	๕๔	๔๕๐	๑๐	๒๗๕,๐๐๐
๗	บ้านทุ่งโอภาส	๑๒	๑๓๗	-	-	๕	๒๕	๗๙	๙๗๖	๑๔	๖๗๐,๐๐๐
๘	บ้านถิ่น	๑๓	๒๔๘	-	-	-	-	๔๓	๓๙๖	๑๑	๖๖๐,๐๐๐
๙	บ้านถิ่น	๕	๗๘	-	-	-	-	๘๒	๓,๑๓๐	๓	๕๐,๐๐๐
๑๐	บ้านโป่งศรี	๓	๖๒	-	-	-	-	๔๗	๒,๕๑๒	๕	๘๐,๐๐๐
๑๑	บ้านถิ่นใน	๘	๑๐๒	-	-	-	-	๓๔	๗๔๐	๔	๑๒๐,๐๐๐
	รวม	**๑๖๑**	**๒,๐๕๓**	**๔**	**๔๔**	**๓๕**	**๕๒๕**	**๙๒๖**	**๑๖,๔๗๗**	**๘๓**	**๗,๕๔๕,๐๐๐**

ปฏิทินกิจกรรมในการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์

กิจกรรมการเกษตร	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ข้าว							←	—	—	—	—	→
ถั่วเหลือง	→	→	→	→							←	←
ข้าวโพด	←	←	←	←	→							
ลำไย	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
มะม่วง	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
มะขาม	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
พืชผัก	→	→	→	→							←	←
โค	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
กระบือ	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
สุกร	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
ปลานิล	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
ปลาตะเพียน	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→
ปลาดุก	←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→

๖.๔ การบริการ

รีสอร์ด	จำนวน	๒	แห่ง
ร้านอาหาร	จำนวน	๒๕	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ตำบลบ้านถิ่นมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น

๑. วัดพระธาตุถิ่นหลวง
๒. วัดถิ่นใน
๓. วัดถิ่นนอก
๔. วัดบ้านโป่งศรี
๕. ตลาดนัดของเก่า ของโบราณบ้านโป่งศรี
๖. วิสาหกิจชุมชนแก้วมังกร
๗. ไร่แก้วมังกรบ้านถิ่น
๘. บ้านไทลื้อ
๙. วังปลาโป่งศรี
๑๐. เสาร์ใจ๋บ้าน
๑๑. อ่างเก็บน้ำห้วยยางงา
๑๒. อ่างเก็บน้ำร่างฮ่าง
๑๓. อ่างเก็บน้ำน้ำมิ่ง
๑๔. อ่างเก็บน้ำห้วยผักหละ

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในเขตเทศบาลตำบลบ้านถิ่นไม่มีอุตสาหกรรม แต่มีการประกอบโรงสีขนาดเล็กจำนวน๓แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

สถานีบริการน้ำมัน	๒	แห่ง
บริษัท	๑	แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	๓	แห่ง
ตลาดสด	๒	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	๗๒	แห่ง
โรงสี	๓	แห่ง
ซุปเปอร์มาเก็ต	-	แห่ง
อู่ซ่อมรถ	๔	แห่ง

กลุ่มอาชีพ

จากการจัดเวทีชุมชนและสอบถามตัวแทนกลุ่มและองค์กรในชุมชน ทำให้ได้ข้อมูลกลุ่มต่างๆในตำบลบ้านถิ่น ดังนี้

๑. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าไตลื้อตำบลบ้านถิ่น
๒. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเครื่องเงินชุมชนบ้านโป่งศรี
๓. วิสาหกิจชุมชนแก้วมังกรตำบลบ้านถิ่น
๔. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตสุรากลั่นชุมชน หมู่ที่ ๔
๕. วิสาหกิจชุมชนรีไซเคิลพลาสติก หมู่ที่ ๗
๖. วิสาหกิจชุมชนบ้านถิ่นรีไซเคิล หมู่ที่ ๒
๗. วิสาหกิจชุมชนลำไยบ้านถิ่น
๘. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงวัวเพื่อขาย หมู่ที่ ๒

๖.๘ แรงงาน

จำนวนสมาชิกและแรงงานในครัวเรือนเกษตรกร ตำบลบ้านถิ่น

หมู่ที่ / บ้าน	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (%)			จำนวนแรงงานในครัวเรือน (%)		
	ต่ำกว่า ๓ คน	มากกว่า ๓ คน	มากกว่า ๕ คน	ต่ำกว่า ๓ คน	มากกว่า ๓ คน	มากกว่า ๕ คน
๑. บ้านถิ่นใน	๒	๘๗	๑๑	๑๕	๘๑	๔
๒. บ้านถิ่นนอก	๓	๘๙	๘	๑๓	๘๒	๕
๓. บ้านถิ่น	๘	๘๓	๙	๑๗	๗๙	๔
๔. บ้านโป่งศรี	๕	๙๒	๓	๑๔	๘๔	๒
๕. บ้านถิ่นใน	๒	๙๑	๗	๑๐	๘๗	๓
๖. บ้านโป่งศรี	๖	๘๙	๕	๑๖	๘๑	๓
๗. บ้านทุ่งโอภาส	๔	๕๕	๒๕	๓๒	๕๘	๒
๘. บ้านถิ่น	๔	๖๘	๒๕	๒๑	๖๘	๒
๙. บ้านถิ่น	๒	๙๑	๗	๑๐	๘๗	๓
๑๐. บ้านโป่งศรี	๕	๙๒	๓	๑๔	๘๔	๒
๑๑. บ้านถิ่นใน	๒	๘๗	๑๑	๑๕	๘๑	๔

การประกอบอาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือนและรายได้หลักการเกษตรของครัวเรือน

หมู่ที่ / บ้าน	อาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือน(%)			รายได้หลักทางการเกษตรของครัวเรือน (%)		
	การเกษตร	ค้าขาย	อื่น ๆ	พืชไร่	พืชผัก	สัตว์
๑. บ้านถิ่นใน	๘๒	๗	๑๑	๘๕	๑๑	๔
๒. บ้านถิ่นนอก	๗๓	๑๙	๘	๘๓	๑๒	๕
๓. บ้านถิ่น	๘๘	๘	๔	๘๗	๑๑	๒
๔. บ้านโป่งศรี	๘๕	๑๒	๓	๘๑	๑๑	๒
๕. บ้านถิ่นใน	๗๒	๒๑	๗	๘๐	๗	๑๓
๖. บ้านโป่งศรี	๗๖	๑๙	๕๘	๘๖	๑๑	๓
๗. บ้านทุ่งโอภาส	๖๕	๑๒	๗	๖๕	๘	๒
๘. บ้านถิ่น	๕๘	๘	๘	๖๗	๙	๒
๙. บ้านถิ่น	๗๒	๒๑	๗	๘๐	๗	๑๓
๑๐. บ้านโป่งศรี	๘๕	๑๒	๓	๘๑	๑๑	๒
๑๑. บ้านถิ่นใน	๘๒	๗	๑๑	๘๕	๑๑	๔

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านถิ่นส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ เทศบาลตำบลบ้านถิ่น สนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัน สำคัญทางศาสนา และขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ประเพณีที่สำคัญ เช่น ประเพณีสรงน้ำพระบูรพาจารย์ งานนมัสการพระบรมธาตุถิ่นแถนหลวง โดยมีวัดจำนวน ๔ แห่ง ได้แก่

ที่	ชื่อศาสนสถาน	สถานที่ตั้ง		จำนวนพระสงฆ์			
		บ้าน	หมู่ที่	พระ	เณร	ชี	รวม
๑	วัดถิ่นใน	บ้านถิ่น	๑	๓	-	-	๓
๒	วัดถิ่นนอก	บ้านถิ่น	๒	๖	๑	-	๗
๓	วัดโป่งศรี	บ้านโป่งศรี	๖	๖	-	-	๖
๔	วัดพระธาตุถิ่นหลวง	บ้านถิ่น	๓	๑	-	-	๑
รวม				**๑๖**	**๑**	**-**	**๑๗**

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีสืบสานตำนานไทลื้อ ไทยล้านนา ตำบลบ้านถิ่น อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

งานประเพณีไทลื้อ ไทยล้านนาตำบลบ้านถิ่น อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ขึ้นเป็นประจำทุกปี ในวันที่ ๑๒ เมษายน ในงานมีกิจกรรมประชาชนชาวตำบลบ้านถิ่นได้ร่วมกันจัดขบวนแต่ละหมู่บ้าน ๑๔ หมู่บ้านรวมถึงมีขบวนชาวไทลื้อจากจังหวัดใกล้เคียงอีก ๗ จังหวัดเช่นเชียงใหม่เชียงราย พะเยา ลำพูน ลำปาง น่านมาร่วมในกิจกรรม และในงานยังมีกิจกรรมอื่นๆอีกมากมาย เช่น

PAIPAIPHUART

๗.๓ ภาษาถิ่น

ราษฎรชาวไทลื้อบ้านถิ่น ดั้งเดิมนั้นสันนิษฐานว่าได้อพยพมาจากบ้านถิ่น ในแคว้นสิบสองปันนาซึ่งอยู่ในจีนแผ่นดินใหญ่ปัจจุบันบ้านถิ่น จึงเป็นบ้านของคนไทลื้อที่มีภาษาพูดอันไพเราะ เป็นตัวของตัวเอง มีเครื่องแต่งกายเป็นเอกลักษณ์ ไม่เหมือนใคร มีคนนำไปเลียน แบบ มีลีลาการฟ้อนรำ มีฝีมือทางด้านหัตถกรรมทอผ้า และการประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ที่สวยงาม นี่คือประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิม ของชาวไทลื้อ

คนไทลื้อมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตคล้ายกันจะอาศัยอยู่เป็นบ้านเป็นเมืองใกล้เคียงกันตั้งแต่มณฑลยูนานของจีนมาจนถึงรัฐฉาน ของพม่าในปัจจุบัน) การย้ายถิ่นฐาน การอพยพ และการถูกกวาดต้อนที่เกิดขึ้นกับผู้คนจากสิบสองปันนาเป็นจำนวนมากมีจำนวน เป็นหมื่น และบ่อยครั้ง ในสมัยนั้น ได้พบอุปสรรคในการเดินทางหลายอย่าง ต้องเดินทางผ่านป่าเขา และแม่น้ำตลอดจนโรคภัยไข้เจ็บ การเดินทางจึงเป็นไปโดยความลำบาก และต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทางยาวนาน จึงสันนิษฐานได้ว่าอาจมีการแอบลักลอบหนีในระหว่าง การเดินทาง เป็นสาเหตุให้คนที่ถูกต้อนมาบางส่วนได้หยุดตั้งถิ่นฐานอยู่ตามเส้นทางการอพยพ ซึ่งบ้านถิ่นถือว่าเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่ ชาวไทลื้อบ้านถิ่นแอบหนีการกวาดต้อนมาหยุดตั้งถิ่นฐาน จากประวัติวัดทั่วประเทศบันทึกไว้ว่า วัดถิ่นในตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๓๓๒ จากเดิมที่มีกันไม่กี่ครอบครัวก็เริ่มขยายออกเป็นจำนวนครัวเรือนที่มากขึ้นตามลำดับ กลายเป็นหมู่บ้านหลายหมู่บ้าน ขึ้นมาพร้อมทั้งเรียกตัวเองว่าเป็นคนบ้านถิ่น ตามสถานที่ที่เคยอยู่ที่เมืองเชียงรุ้ง แคว้นสิบสองปันนา ซึ่งสอดคล้องกับคำบอกเล่าของ พ่อกำนันแก้ว ธรรมสรางกูร ที่บอกว่า ชาวไทลื้อบ้านถิ่น ดั้งเดิมเป็นชาวลื้อ แคว้นสิบสองปันนา จะอพยพมากันเท่าไร? เมื่อใด? ด้วยเหตุใด? นั้นไม่ทราบ คนสมัยก่อนนั้นคงจะรบรากันแล้วกวาดต้อนเชลยศึกมาเป็นข้ารับใช้ ในบ้านเมือง ของตนเองก็ได้ พ่อแก้วบอกว่า ได้ฟังมาจาก พ่อกำนันตาล ธุรกิจ พ่อผู้ใหญ่จันดี ถิ่นสอน และพ่ออาจารย์มี ธุรกิจ เล่าให้ฟังว่า คราวที่ถูกเกณฑ์ไปรบเชียงตุงในสงครามอินโดจีน ได้ไป พักอาศัยอยู่ในเมืองยองมีบ้านอยู่บ้านหนึ่งชื่อว่า “บ้านถิ่น” ไม่มีไม้เอกบ้านถิ่นนั้นเขามีขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ เหมือนกันกับบ้านถิ่น ของเรา ในสมัยก่อนที่ผู้หญิงนุ่งซิ่นแหล้ (หัวซิ่นสีขาว) มีผ้าขาวโพกหัว ผู้ชายนุ่งผ้าต้อย บ้านเรือนที่อยู่อาศัยก็มี “แป้นต้อง” อยู่ท่ามกลาง ระหว่าง เป็นเขตหวงห้ามของการถือผีบ้านผีเรือนในเรือนที่อยู่ของตน พ่ออาจารย์มี ยังเอาติดตามมาอยู่ด้วยคนหนึ่ง ชื่อ ไอ้แปง ภาษาพูด ของเขาเป็นแบบดั้งเดิม เช่น คนบ้านถิ่น เรียก “วัว” ว่า “โง” แต่ไอ้แปงเรียกเพี้ยนว่า “โง่”

จากคำบอกเล่า ของ พ่ออาจารย์สะอาด ถิ่นทิพย์ ได้บันทึกไว้ว่า คนยองบ้านถิ่นได้อพยพมาจากเมืองลำพูนป่าซาง (เผ่าลื้อเมืองยอง) ในสมัยที่เกิดมีข้าศึกรุกรานเมืองเชียงใหม่ และเมืองลำพูนเป็นเมืองอยู่ในอาณาเขตเดียวกับเชียงใหม่จึงถูกรุกรานไปด้วย ชนเผ่าลื้อยองเป็น ชนที่รักความสงบ ไม่ชอบมีเรื่องราวยุ่งกับใคร จึงเกิดมีคนในเผ่าบางส่วนประมาณ ๓๐ - ๕๐ คน ได้รวมกันอพยพหนีการรุกรานมาทางเมือง โกศัย(แพร่) มาพบสถานที่ที่อุดมสมบูรณ์บริเวณบ้านถิ่นปัจจุบันจึงตั้งรกรากประกอบอาชีพ ทำมาหากิน อยู่อย่างสงบ จนมีประชากรมากขึ้นตามลำดับ

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

เครื่องเงิน บ้านโป่งศรี

พระเครื่อง ของเก่า ของโบราณบ้านโป่งศรี

ถุงย่าม

ผ้าซิ่นทอ

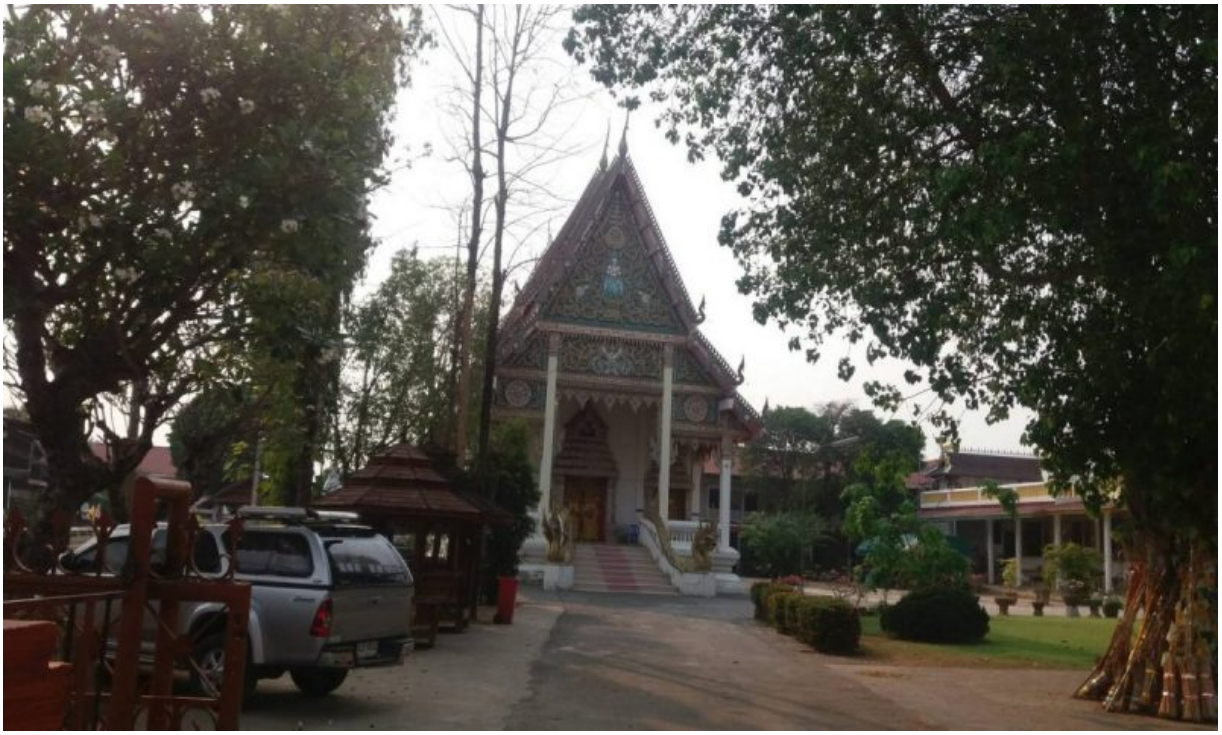

แก้วมังกรอบแห้ง

๗.๕ สถานที่ท่องเที่ยว

วัดถิ่นใน

วัดถิ่นในได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเป็นวัดโดยสมบูรณ์ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๔๓๒ วัดตั้งอยู่ในเขตชุมชน ทางทิศตะวันออกอยู่ติดกับโรงเรียนบ้านถิ่น (ถิ่นวิทยาคาร) และตั้งอยู่ใกล้กับตลาดสดเช้าบ้านถิ่น

บ้านไทลื้อ

เป็นบ้านที่จำลองบ้านเรือนที่อยู่อาศัยของชาวไตลื้อวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ดังเดิมเครื่องมือ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของชาวไทลื้อ หรือไตลื้อบ้านชาวไทลื้อไม่มีการตอกตะปู สร้างจากไม้สัก ไม้เต็ง และ ไม้รัง แบ่งสัดส่วนภายในบ้านนั้นเรียบง่าย ข้างล่างเป็นใต้ถุน ส่วนด้านบนนั้นจะมีลานสำหรับปลูกพืชพักสวนสวนครัว ยกระดับเป็นที่นั่งพักและมีมุมเล็กๆตั้งเตาไฟไว้สำหรับทำครัว ส่วนห้องนอน จะอยู่ทางทิศตะวันออกของตัวบ้าน หน้าต่าง บ้านไทลื้อจะเรียกหน้าต่างว่า "ประตูป่อง" ซึ่งเป็นหน้าต่างแบบฝาเลื่อน บ้านไทลื้อตั้งอยู่ภายในวัดถิ่นใน ตำบลบ้านถิ่น

วัดถิ่นนอก

เสาร์ใจ๋บ้าน

วัดพระธาตุถิ่นหลวง

วัดพระธาตุถิ่นแถนหลวง หรือวัดพระธาตุถิ่นหลวง ซึ่งตามประวัติกล่าวถึงในช่วงปี พ.ศ. ๑๗๐๐ พญาเจียงผู้ครองแผ่นดินไทลื้อและสิบสองปันนา ได้เสด็จมาคล้องช้างที่บริเวณวัดแห่งนี้และได้ช้างที่มีคชลักษณะดีไปถึง ๕๐๐ เชื่อกลักษณะเจดีย์ของวัดแห่งนี้เป็นเจดีย์ขนาดใหญ่สีขาว มีปูนปั้นรูปช้างล้อมรอบ ประตูเข้าฐานเจดีย์เป็นสีแดง ซุ้มประตูประดับด้วยลายปูนปั้นงดงาม วัดแห่งนี้อยู่ในเขตอำเภอเมือง ห่างจากตัวเมืองแพร่ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ ๑๒ กิโลเมตร

วังปลาบ้านโป่งศรี

เป็นสถานที่ท่องเที่ยว พักผ่อน เป็นธรรมชาติ อากาศดี ร่มรื่น เย็นสบายเหมาะสำหรับพาเด็กๆ และครอบครัวไปพักผ่อน ทำกิจกรรมต่างๆมากมาย เช่นปั่นเรือให้อาหารปลา เดินเล่นออกกำลังกาย โดยวังปลาตั้งอยู่ไม่ไกลตัวเมืองแพร่อยู่ที่ตำบลบ้านถิ่นทางไปพระธาตุอินแขวน เลี้ยวขวาสะพานที่ติดกับเทศบาลตำบลบ้านถิ่น

ไร่แก้วมังกร

ตำบลบ้านถิ่น อำเภอเมืองแพร่ เป็นแหล่งผลิตผลไม้ที่ชื่อ แก้วมังกร มากที่สุดในจังหวัดแพร่ กว่า ๘๐๐ ไร่ เกษตรกรผู้ปลูกกว่า ๑๐๐ คน อยู่ในโครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ โดยสำนักงานเกษตรจังหวัดแพร่ สวนแก้วมังกรของเกษตรกรบ้านถิ่นเข้าสู่ระบบอินทรีย์

วิสาหกิจชุมชนแก้วมังกร

วิสาหกิจชุมชนแก้วมังกร ตำบลบ้านถิ่นอำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ได้มีการรวมกลุ่มผลิตในรูปแบบแปลงใหญ่ จำหน่ายผลผลิตทั้งแบบสดและแบบแปรรูปส่งออกตลาดต่างประเทศ สามารถสร้างมูลค่าทางการค้าแก้วมังกรเป็นผลไม้เพื่อสุขภาพ ที่กลุ่มผู้รักสุขภาพนิยมรับประทานสด เพราะมีรสหวาน เส้นใยมาก และแคลอรีต่ำ มีสรรพคุณทางยาช่วยบรรเทาอาการโรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน และมีสารต้านอนุมูลอิสระป้องกันการเกิดโรคมะเร็ง

ตลาดนัดพระเครื่อง ของเก่าวัตถุโบราณ บ้านโป่งศรี

เป็นตลาดนัดที่รวมของเก่าของโบราณ พระเครื่อง เครื่องเงิน เครื่องทอง ตู้ โต๊ะ เก้าอี้ไม้เก่า โดยจัดทุกวันเสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ บ้านโป่งศรี ตำบลบ้านถิ่น อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ในเขตเทศบาลตำบลบ้านถิ่นใช้ในการอุปโภค - บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน น้ำบาดาลและน้ำแม่แคม ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปาก่อนที่จำนำมาใช้อุปโภค – บริโภคภายในพื้นที่

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- อ่างเก็บน้ำ ๔ แห่ง

๑. อ่างเก็บน้ำห้วยผักหละ พื้นที่รับน้ำ ๔,๐๐๐ ไร่ ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของตำบลอยู่ในเขตหมู่ ๓ เป็นอ่างน้ำขนาดเล็ก มีน้ำใช้เฉพาะฤดูฝน ส่วนใหญ่พื้นที่ใกล้เคียงใช้ในการตกกล้า หรือในระยะช่วงข้าวออกรวง ในฤดูแล้งปริมาณน้ำไม่เพียงพอ

๒. อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำมิ่ง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของตำบลอยู่ในเขตหมู่ที่ ๒ เป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่สามารถนำน้ำมาใช้ในการทำนา และในฤดูแล้งใช้ในการทำไร่ และถั่วเหลืองในพื้นที่เขตหมู่ ๓

๓. อ่างเก็บน้ำห้วยยังงา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของตำบล อยู่ในเขตหมู่ที่ ๒ เป็นอ่างขนาดเล็กใช้ประโยชน์เฉพาะฤดูฝน ช่วงในการตกกล้าก่อนการทำนาและในระยะข้าวออกรวง พื้นที่รับน้ำในเขตหมู่ ๒

๔. อ่างเก็บน้ำร่องฮ่าง พื้นที่รับน้ำ ๑,๐๐๐ ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของตำบล อยู่ในเขตหมู่ ๒ เป็นอ่างขนาดเล็กไม่สามารถนำน้ำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

- สระน้ำ หนองน้ำ ๓ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย ๒๘ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น ๑,๕๔๐ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ ๔ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน ๑๑ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านถิ่นมีสภาพพื้นที่ในเขตหมู่ที่ ๒ , ๓ อยู่ในเขตป่าไม้ถาวร และป่าสงวนแห่งชาติ เป็นแนวยาวจากทางทิศเหนือมายังเขตตำบลบ้านถิ่นมาทางทิศตะวันออก เขตติดต่อตำบลสวนเขื่อนเป็นเนื้อที่ประมาณ ๑๓,๙๒๒ ไร่

๘.๓ ภูเขา

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านถิ่นมีพื้นที่ชายเขา (ที่ป่าแพะ) มีอยู่ในเขตหมู่ ๒,๓,๗ ลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเขาสูง,ต่ำ มีความลาดชัน สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินลูกรัง มีพื้นที่ประมาณ ๑๕ % ของพื้นที่ทั้งตำบลบ้านถิ่นใช้ประโยชน์ในการทำพืชไร่และทำสวนไม้ผล

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านถิ่นส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก เป็นที่นาไร่ สวน ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ ป่าไม้อุดมสมบูรณ์ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นพื้นที่แห้งแล้ง ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่นๆ น้ำฝน น้ำใต้ดิน

ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหาภาค

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้

๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ มีสาระสำคัญประกอบด้วย ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญคือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศไทยให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้า นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดรับกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ของภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อนและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองโดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนร่วม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์

๒. พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๓. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔. ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ

๖. พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

๗. ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ

๒. กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๓. เสริมสร้างศักยภาพชุมชนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม

๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน

๓) แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๗) พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล

๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่นๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

แนวทางการพัฒนา

๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ

๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ

๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนา

๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง

๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง

๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์

๔) การพัฒนาด้านพลังงาน

๕) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๖) การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี

๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

๒) การพัฒนาเมือง

๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศและแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมือ อนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย

๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาประเทศ

๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง

๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคเหนือ

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น ที่มีการฟื้นฟู สืบสานและสร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการโดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบการผลิตเพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้ทำเลที่ตั้งของภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้า การลงทุนและบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ – ใต้ และตะวันออก – ตะวันตก รวมถึงเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค ภาคเหนือจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์

๒) เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓) เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัวและพึ่งพากันในชุมชนได้

๔) เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำ ป่าต้นน้ำ และปัญหาหมอกควัน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๒) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น

๓) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๔) สัดส่วนคนจนลดลง

๕) สัดส่วนผู้สูงอายุที่เข้าถึงระบบสวัสดิการเพิ่มขึ้น

๖) พื้นที่ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น

๗) จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐานลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

๒) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ กลุ่มอาหารและสินค้าเพื่อสุขภาพ กลุ่มบริการทางการแพทย์และสุขภาพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางและขยายสู่พื้นที่เครือข่ายที่มีศักยภาพ

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมสร้างศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานและวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดนให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ – ใต้ และแนวตะวันออก – ตะวันตก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC

๒) พัฒนาเมืองสำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ และพิษณุโลก ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า บริการ ธุรกิจบริการสุขภาพ บริการการศึกษา ธุรกิจดิจิทัล โดย พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งสาธารณะและการขนส่งหลายรูปแบบเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตเมือง และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและพื้นที่โดยรอบ โดยเฉพาะเร่งรัดการดำเนินงานตามผลการศึกษาเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะของ สนข. โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับรูปแบบของเมือง พัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนและพัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบราง ที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) โดยพัฒนาพื้นที่รอบสถานีโดยใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผังเมือง และส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับพื้นที่

๓) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล กฎระเบียบการดำเนินธุรกิจในระดับภูมิภาคและสากล รวมถึงเงื่อนไขทางด้านสิ่งแวดล้อมและมนุษยธรรมที่ถูกนำมาเป็นข้อกีดกันทางการค้า รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาคธุรกิจเอกชนที่มีความเข้มแข็งร่วมพัฒนาเครือข่ายกับธุรกิจท้องถิ่นที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถให้เข้าสู่ Supply Chain ของธุรกิจใหญ่ได้

๔) พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกื้อกูลกัน บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดรับกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยสนับสนุนการทำเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมี เฝ้าระวังผลกระทบจากการใช้สารเคมีที่มีต่อดินและน้ำ ส่งเสริมช่องทางการกระจายผลผลิต และการตรวจสอบย้อนหลังอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค

๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ

๓) สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนและผลิตภัณฑ์ชีวภาพในจังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร โดยสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์ พัฒนาเป็นพลังงานทดแทน สนับสนุนการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนำพืช/วัสดุชีภาพ มาใช้ประโยชน์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า อาทิ ใช้ประโยชน์ในการเป็นอาหารสัตว์ แปรรูปเพื่อเป็นสินค้า นำกากมาใช้ในการผลิตพลังงานชีวมวลเป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรที่ได้ประโยชน์สูงสุดและช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

๔) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการผลิตแก่เกษตรกร เช่น การโซนนิ่งพื้นที่ปลูกพืช การเกษตรแปลงใหญ่ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับศักยภาพและให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

๕) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง เพื่อใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรม แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของเกษตรกรในพื้นที่นอกเขตชลประทาน

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุและคนยากจน โดยดำเนินการในรูปของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้มีรายได้และได้พัฒนาศักยภาพของตัวเองอย่างต่อเนื่อง สามารถพึ่งพอตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

๒) พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพึง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ รวมทั้งแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตลอดจนสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการด้านสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

๓) พัฒนาแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้น สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๔) สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการชุมชนได้อย่างยั่งยืน และเป็นโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยอากาในชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนบนโดยเฉพาะจังหวัดน่าน โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์เพื่อให้เป็นแหล่งดูดซับน้ำฝนและเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละลุ่มน้ำ ควบคู่ไปกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า ตลอดจนส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ

๒) พัฒนาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน และพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร และกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อรักษาคุณภาพน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของแหล่งน้ำต้นทุน

๓) แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก โดยส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการทำการเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม การส่งเสริมให้นำเศษวัสดุทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์เพื่อลดการเผาวัสดุทางการเกษตรและส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควัน

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)

วิสัยทัศน์ (Vision) “ประตูการค้าสากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา สินค้าเกษตรปลอดภัย ประชาชนร่วมใจอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ”

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและโลจิสติกส์เชื่อมโยงสู่สากลให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. ส่งเสริมพัฒนาการและสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า

๓. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม อารยธรรมแห่งล้านนาตะวันออก ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นอัตลักษณ์และสุขภาพ

๔. อนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยการกระตุ้นการลงทุนภายในจังหวัด วิจัย พัฒนาและจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้าการลงทุนกับกลุ่มจังหวัดอื่นภายในประเทศและเพื่อนบ้าน

๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุน โดยพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการและพัฒนาธุรกิจ SMEs

๓. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ รองรับการเชื่อมโยง NSEC ตามกรอบความร่วมมือ GMS โดยจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการ Logistics และ Supply Chain ผลักดันด้านโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาระบบฐานข้อมูลวิจัย พัฒนา ผลิตบุคลากรด้าน Logistics ทุกระดับ และจัดการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มผลิตภาพและคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร โดยเน้นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะสิ่งที่มีศักยภาพทางการตลาด ลดต้นทุนการผลิตโดยใช้หลักการผลิตปริมาณมาก ปรับปรุงคุณภาพการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าพัฒนากลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การสร้างนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร

๓) สร้างความเข้มแข็งต่อเกษตรกร องค์กรเกษตรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยการสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีเกษตรในพื้นที่และสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔) ส่งเสริมการบริหารจัดการการตลาดสินค้าเกษตร โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดแก่กลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตร รวมทั้งสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายเฉพาะกลุ่ม (Niche Product)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านศาสนาศิลปวัฒนธรรมและสุขภาพ เพื่อเป็นการสร้างรายได้สู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและเชิงสุขภาพ โดยปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ วิจัยและพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่อเนื่องจังหวัดในกลุ่ม และส่งเสริมความร่วมมือในลักษณะโครงข่ายการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่ม GMS

๒) พัฒนามาตรฐานการบริการและบุคลากรการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม ตลอดจนพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยว

๓) ส่งเสริมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพแก่ประชาชนทุกวัย และชุมชนรวมทั้งพัฒนาบุคลากรและโอกาสทางการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับตัวสู่การท่องเที่ยวหลังจากเข้าสู่ AEC

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมขนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพระดับท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมทรัพยากรชีวภาพ

๒) รักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและความสมดุลของระบบนิเวศน์ โดยการแก้ปัญหาการบุกรุกทำงานทรัพยากรธรรมชาติ การปลูกป่า ปลูกหญ้าแฝก เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำและป่าชุมชน การจัดทำ Food Bank การจัดทำฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและฝายกึ่งถาวร การป้องกันไฟป่ารวมทั้งการส่งเสริมอาชีพในชุมชนในพื้นที่ป่าตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส และความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยิ่ง

๓) พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้เทคโนโลยี GIS ในการจัดทำฐานข้อมูลและนำไปใช้

๔) สร้างภาคีในการปรับตัวและรับมือจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและส่งเสริมชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมทุกระดับตลอดจนการสร้างความรู้ ความเข้าใจและบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการภัยธรรมชาติและสาธารณภัยเพื่อลดความสูญเสียให้น้อยลง

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดแพร่ ฉบับทบทวน (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

คำขวัญของจังหวัดแพร่ **“หม้อห้อมไม้สัก ถิ่นรักพระลอ ช่อแฮศรีเมือง ลือเลื่องแพะเมืองผี คนแพร่นี้ใจงาม”**

๑) เป้าหมายการพัฒนา

“เมืองเศรษฐกิจมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์” จังหวัดแพร่จะมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาลและความต้องการของพื้นที่ (Area Based) ให้มีความมั่งคั่ง รวมทั้งการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน โดยการป้องกันเชิงสังคมเพื่อให้ชุมชน/ประชาชนมีความเข้มแข็ง อยู่ดีกินดี และการป้องกัน ปราบปราม เพื่อรักษา อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ฟื้นคืนและสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

๒) พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำสมบูรณ์ เกษตรปลอดภัย เศรษฐกิจชุมชนดี มีการคมนาคมที่สะดวกและสร้างมูลค่า
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น
๔. ส่งเสริมความมั่นคงภายใน อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. เศรษฐกิจมีความมั่นคง สร้างมูลค่าและรายได้แก่ประชาชนมากขึ้น
๓. สังคม ชุมชนมีความเข้มแข็งและปลอดภัย
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ รักษาและฟื้นฟู

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบ Logistics
๒) ขับเคลื่อนและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๓) ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย/อินทรีย์และสร้างมูลค่าเพิ่ม
๔) ส่งเสริมและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ชุมชน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อยกระดับด้านการท่องเที่ยว
๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ
๓) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์
๔) พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและบูรณาการความร่วมมือระหว่างเครือข่าย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกช่วงวัย

๒) เสริมสร้างสุขภาวะที่ดี

๓) พัฒนา ส่งเสริมและคุ้มครองด้านการประกอบอาชีพ

๔) เพิ่มศักยภาพคนทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ

๕) สร้างโอกาสการเข้าถึงสวัสดิการสังคมของประชาชนผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส

๖) พัฒนาสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็ง

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเสริมสร้างความมั่นคงภายในการรักษาความสงบเรียบร้อย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประสิทธิภาพการควบคุมปัญหาอาชญากรรมภายในจังหวัด

๒) เพิ่มขีดความสามารถในการป้องกันปราบปราม บำบัด และแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัด

๓) ส่งเสริมการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

๔) พัฒนาศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติภัย

๕) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในพื้นที่

๖) พัฒนากระบวนการยุติธรรมในระดับพื้นที่

๗) ส่งเสริมและฟื้นฟูวิถีชีวิตประชาธิปไตย

๕. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และป้องกันปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ

แนวทางการพัฒนา

๑) การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันทรัพยากร

๒) การบริหารจัดการด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม

๓) การพัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่

วิสัยทัศน์ “เมืองแห่งการเรียนรู้ คู่คุณภาพชีวิตที่ดี มีความรักในถิ่นกำเนิด เชิดชูวัฒนธรรมล้านนา”

เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมการจัดการการเรียนรู้ให้กับประชาชนทุกหมู่เหล่าในหลายๆ รูปแบบทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย

๒. จัดการแข่งขันกีฬาและส่งเสริมการกีฬา การออกกำลังกายและการสาธารณสุข

๓. ส่งเสริมการลงทุนและการประกอบอาชีพของประชาชน

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๕. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๖. สร้างความปรองดองสมานฉันท์ สร้างการบริหารจัดการที่ดีและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย

๗. ส่งเสริมกิจกรรมของศาสนา บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๘. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและป้องกันแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่

<u>ยุทธศาสตร์ที่ต้องทำ เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ/จังหวัด</u>

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย

แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตยโดยการเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันของประชาชนในชาติและยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒) สนับสนุนให้มีการปรองดองสมานฉันท์และการฟื้นฟูประชาธิปไตยของคนในชาติ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๑. เกษตรคุณภาพสูง

๒. ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)

๓. ไม้เศรษฐกิจ

๔. การท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรให้มีคุณภาพ

๒) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

๓) พัฒนาอาชีพเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานและส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน

๔) จัดให้มีตลาดกลางภายในท้องถิ่นและจัดหาช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกป่าเศรษฐกิจ

๖) ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการท่องเที่ยว

๓. ยุทธศาสตร์จำเป็นเร่งด่วนในด้านแหล่งน้ำ ถนน สะพาน

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำ

๒) พัฒนาและจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง

๓) พัฒนาระบบน้ำประปาและระบบน้ำบาดาลให้มีคุณภาพและเพียงพอ

๔) ก่อสร้าง ปรับปรุง ระบบการคมนาคมขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพ

๕) ดำเนินการจัดทำผังเมืองให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย

๔. ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ

แนวทางการพัฒนา

๑) ศึกษา สำรวจข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยและรณรงค์เพื่อลดและป้องกันการเกิดภัยพิบัติต่างๆ

๒) พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง หมอกควันรวมทั้งภัยพิบัติต่างๆ

๓) จัดให้มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน/ตำรวจบ้าน/ชรบ.

๕. ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างจิตสำนึก รณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรหรือหน่วยงานอื่นในการป้องกัน ปราบปราม บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและพัฒนาอาชีพ

<u>ยุทธศาสตร์ที่เลือกทำเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและแก้ไขปัญหาในพื้นที่</u>

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตควบคู่กับการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ให้แก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และผู้ป่วยยากไร้

๒) จัดหาอาชีพเพื่อสร้างรายได้หรือเสริมรายได้ให้แก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสผู้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และผู้ป่วยยากไร้

๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน

๔) จัดให้มีบริหารทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๕) ส่งเสริมการพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน

๖) ส่งเสริมการจัดระเบียบการจราจรให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

๗) ขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึงในพื้นที่ขาดแคลน

๘) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๙) จัดให้มีสุสานและฌาปนสถานให้ได้มาตรฐาน

๑๐)การบริหารจัดการขยะแบบยั่งยืน

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการจัดการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานและคุณภาพ

๒) สนับสนุนและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่สำหรับการศึกษา

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์ส่งเสริมและฟื้นฟูศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมให้ประชาชนยึดมั่นและปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของศาสนา

๒) ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทางศาสนาให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมคำสั่งสอนและนำไปเผยแพร่อย่างถูกต้องเหมาะสม

๓) ส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์และบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

๔) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และบำรุงรักษาศาสนสถานและโบราณสถาน

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬา

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อมวลชนและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางกีฬาสมัครเล่นและกีฬาอาชีพ

๒) จัดสร้างและบำรุงรักษาอาคารสถานที่ สนามกีฬา วัสดุอุปกรณ์ สำหรับการออกกำลังกายและการกีฬา

๑๐. ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและคุณธรรม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรม

๒) พัฒนาบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๓) พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาคารสถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอและทันสมัยเพื่อการบริการประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาคารสถานที่ให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีความสะอาด สวยงาม

๒) จัดหาและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอและทันสมัย

๓) จัดให้มีและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS) และระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการพัฒนา (GIS)

๑๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๓) ส่งเสริมสนับสนุนความเป็นอยู่ของประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๑๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนชุมชน

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนชุมชนแก่ผู้นำทุกภาคส่วนและประชาชนทั่วไป

๒) สนับสนุนการบูรณาการแผนชุมชนเข้าสู่แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมตามแผนชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดแพร่ (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ “ท้องถิ่นน่าอยู่ คุณภาพชีวิตดี มีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเลิศ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ต้องทำ เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ/จังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๑.๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ๑) เกษตรคุณภาพสูง ๒) ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ๓) ไม้เศรษฐกิจ ๔) การท่องเที่ยว	๑) ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรให้มีคุณภาพ ๒) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ๓) พัฒนาอาชีพเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานและส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน ๔) จัดให้มีตลาดกลางภายในท้องถิ่นและจัดหาช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกป่าเศรษฐกิจ ๖) ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการท่องเที่ยว
๑.๒ จำเป็นเร่งด่วนในด้านแหล่งน้ำ ถนน สะพาน	๑) จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำ ๒) พัฒนาและจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง ๓) พัฒนาระบบน้ำประปาและระบบน้ำบาดาลให้มีคุณภาพและเพียงพอ ๔) ก่อสร้าง ปรับปรุง ระบบการคมนาคมขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานในการขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ ๕) ดำเนินการจัดทำผังเมืองให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย
๑.๓ การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ	๑) ศึกษา สำรวจข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยและรณรงค์เพื่อลดและป้องกันการเกิดภัยพิบัติต่างๆ ๒) พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง หมอกควัน รวมทั้งภัยพิบัติต่างๆ ๓) จัดให้มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน/ตำรวจบ้าน/ชรบ.
๑.๔ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๑) สร้างจิตสำนึก รณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๒) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรหรือหน่วยงานอื่นในการป้องกันปราบปราม บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและพัฒนาอาชีพ

๒.ยุทธศาสตร์ที่เลือกทำ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการและแก้ไขปัญหาในพื้นที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตควบคู่กับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑) จัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ให้แก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และผู้ป่วยยากไร้ ๒) จัดหาอาชีพเพื่อสร้างรายได้หรือเสริมรายได้ให้แก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ๔) จัดให้มีบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ๕) ส่งเสริมการพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน ๖) ส่งเสริมการจัดระเบียบการจราจรให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ๗) ขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึงในพื้นที่ขาดแคลน ๘) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๙) จัดให้มีสุสานและฌาปนสถานให้ได้มาตรฐาน ๑๐) การบริหารจัดการขยะแบบยั่งยืน
๒.๒ การพัฒนาด้านการศึกษา	๑) ส่งเสริมการจัดการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานและคุณภาพ ๒) ให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีแก่นักเรียนและเยาวชน ๓) สนับสนุนและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่สำหรับการศึกษา
๒.๓ การอนุรักษ์ส่งเสริมและฟื้นฟูศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) ส่งเสริมให้ประชาชนยึดมั่นและปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของศาสนา ๒) ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทางศาสนาให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมคำสั่งสอนและนำไปเผยแพร่อย่างถูกต้องเหมาะสม ๓) ส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์และบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ๔) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และบำรุงรักษาศาสนสถานและโบราณสถาน
๒.๔ พัฒนาด้านการกีฬา	๑) ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อมวลชนและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางกีฬาสมัครเล่นและกีฬาอาชีพ ๒) จัดสร้างและบำรุงรักษาอาคารสถานที่ สนามกีฬา วัสดุอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกายและการกีฬา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๒.๕. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรม	๑) พัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรม ๒) พัฒนาบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ๓) พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
๒.๖ การพัฒนาอาคารสถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอและทันสมัยเพื่อการบริการประชาชน	๑) พัฒนาอาคารสถานที่ให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีความสะอาดสวยงาม ๒) จัดหาและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอและทันสมัย ๓) จัดให้มีและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS) และระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการพัฒนา (GIS)
๒.๗ การพัฒนาตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑) ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ๒) ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ๓) ส่งเสริมสนับสนุนความเป็นอยู่ของประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๒.๘ พัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนชุมชน	๑) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนชุมชนแก่ผู้นำทุกภาคส่วนและประชาชนทั่วไป ๒) สนับสนุนการบูรณาการแผนชุมชนเข้าสู่แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมตามแผนชุมชน

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลบ้านถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) “เมืองน่าอยู่ คู่ประเพณี เศรษฐกิจดี มีสุขทั่วหน้า การศึกษาเป็นเลิศ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและเศรษฐกิจ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารสุข และสังคมสงเคราะห์

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้การคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการมีคุณภาพ ได้มาตรฐานมากขึ้นสามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนประชาชนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น

๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา การท่องเที่ยว บำรุงรักษาศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาอันดีงามของตำบลบ้านถิ่นไว้

๓. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุข และการสังคมสงเคราะห์ อย่างทั่วถึงเป็นธรรมเกิดความความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินมากขึ้น

๔. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และการให้บริการสาธารณะที่ดีขึ้นสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น

๒.๔ ตัวชี้วัด

(๑) ประชาชนมีแหล่งกักเก็บน้ำใช้สำหรับอุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างพอเพียง

(๒) การคมนาคมสะดวกและปลอดภัยมากขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้

(๓) การระบายน้ำดีขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้

(๔) ศพด.ได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม รวมทั้งพัฒนาอาคารสถานที่และระบบบริหารจัดการเพียงพอ

(๕) เด็กและเยาวชนได้ร่วมกิจกรรม

(๖) บุคลากรได้รับความรู้ และการพัฒนาประสิทธิในการปฏิบัติงาน

(๗) เด็กได้มีความรู้ และมีทักษะเพิ่มขึ้น

(๘) มีวัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

(๙) โรงเรียนได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม

(๑๐) ประชาชนในตำบลบ้านถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น

(๑๑) ส่งเสริมสวัสดิการสังคม สงเคราะห์ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ

(๑๒) กลุ่มสตรี ได้ทำกิจกรรม ร่วมกัน และสร้างความสามัคคี

(๑๓) ประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

(๑๔) การคมนาคม สะดวกและปลอดภัยมากขึ้น

(๑๕) ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

(๑๖) ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ

(๑๗) ส่งเสริมขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

(๑๘) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬาชุมชนและจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ

(๑๙) ส่งเสริมการเลือกตั้งตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒๐) การบริหารจัดการภายในองค์กรให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๒๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมการบริหารงาน

(๒๒) ส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

(๒๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรและสิงแวดล้อม

(๒๔) ส่งเสริมการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยประจำหมู่บ้าน/ตำบลและทีมกู้ชีพกู้ภัย

(๒๕) สนับสนุนให้มีวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการป้องกันและการช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติ

(๒๖) เพื่อทัศนียภาพที่สวยงามของตำบล

(๒๗) ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของ

(๒๘) การกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธี

(๒๙) ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๓๐) ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วม

(๓๑) ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยว

(๓๒) ส่งเสริมสนับสนุนการรักษาวัฒนธรรม ประเพณีอันดีของตำบล

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. มีการคมนาคม มีระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการมีคุณภาพ ได้มาตรฐานมากขึ้นสามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้เศรษฐกิจชุมชนดีขึ้น ประชาชนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น

๒. การศึกษา การกีฬา การท่องเที่ยว การบำรุงรักษาศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาอันดีงามของตำบลบ้านถิ่นไว้ได้

๓. ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุข และการสังคมสงเคราะห์ อย่างทั่วถึงเป็นธรรม เกิดความความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินมากขึ้น

๔. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และการให้บริการสาธารณะที่ดีขึ้น สร้างประชาชนมีจิตสำนึกมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น

๒.๖ กลยุทธ์

๑. สนับสนุนงบประมาณด้านการคมนาคมระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
๒. สนับสนุนงบประมาณด้านเศรษฐกิจชุมชน
๓. สนับสนุนด้านการศึกษาการกีฬา การท่องเที่ยวการบำรุงรักษาศาสนา
๔. สนับสนุนงบประมาณและเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. บูรณาการกิจกรรมหรือโครงการการร่วมกับชุมชนและหน่วยงานในพื้นที่เพื่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างองค์กรและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้เสริมให้กับครอบครัว
๗. สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาสินค้าหัตถกรรม เพื่อให้เป็นสินค้า OTOP ของตำบล
๘. จัดหาตลาดเพื่อจำหน่ายสินค้าหัตถกรรม
๙. จัดให้มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตรปลอดภัย
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณทางด้านสาธารณสุข ให้ประชาชนได้รับบริการทางด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
๑๑. รณรงค์ ประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
๑๒. มีการส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิต เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
๑๓. มีพัฒนาการบริหารจัดการบ้านที่ดี และการบริการสาธารณะที่ดีขึ้น
๑๔. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ประชาชนในพื้นที่มีการคมนาคม มีระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการมีคุณภาพ ได้มาตรฐานมากขึ้น สามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้
๒. ชุมชนมีเศรษฐกิจชุมชนดีขึ้น ประชาชนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น
๓. ประชาชนในพื้นที่ได้รับการสนับสนุนด้านการศึกษา การกีฬา การท่องเที่ยว การบำรุงรักษาศาสนา
๔. ชุมชนสามารถอนุรักษ์และสืบทอดประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาอันดีงามของตำบลบ้านถิ่นไว้ได้
๕. ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุข และการสังคมสงเคราะห์ อย่างทั่วถึงเป็นธรรม เกิดความความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินมากขึ้น
๖. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และการให้บริการสาธารณะที่ดี ประชาชนมีจิตสำนึก มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูให้ดีขึ้น

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ ผลการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง (S = Strength)

โครงสร้างองค์กร (Structure)

๑. มีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ สำนักปลัด กองคลัง และกองช่าง โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน

๒. สายการบังคับบัญชาแต่ละส่วนมีความชัดเจน ทุกหน่วยงานรับรู้และเป็นที่เข้าใจของทุกฝ่าย

กลยุทธ์ขององค์กร (Strategy)

- มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในด้านโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม

ระบบในการดำเนินงานขององค์กร (Systems)

๑. ในการจัดทำงบประมาณเป็นไปตามระบบและถูกต้องตามระเบียบของวิธีการงบประมาณ

๒. มีการจัดทำระบบบัญชีที่เป็นปัจจุบัน และถูกต้องตามระเบียบของ อปท.

๓. มีการประกาศลดขั้นตอนการปฏิบัติงานในทุกกระบวนงานเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้รับการบริการเช่น การชำระภาษีต่างๆ ฯลฯ

รูปแบบหรือพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง (Style)

๑. ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนา

๒. ผู้บริหารเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม และรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่าย

๓. ผู้บริหารให้ความเสมอภาค และยุติธรรมกับทุกฝ่าย

สมาชิกในองค์กร (Staff)

- บุคลากรในองค์กร มีจำนวนที่เหมาะสมกับขนาดขององค์กร

ค่านิยมร่วมกันของสมาชิกในองค์กร (Shared Values)

- สมาชิกในองค์กรมีค่านิยมว่า ทำงานมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ประหยัด และตรวจสอบได้

จุดอ่อน (W = Weakness)

โครงสร้างองค์กร (Structure)

ในบางกิจกรรมมีการสั่งการบุคลากรไม่เหมาะสมกับตำแหน่งและซ้ำซ้อนสายการบังคับบัญชา

กลยุทธ์ขององค์กร (Strategy)

๑. มีแผนพัฒนาท้องถิ่น แต่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ

๒. มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้สำนักงานไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

สมาชิกในองค์กร (Staff)

๑. บุคลากรบางส่วนยังขาดจิตสำนึกในความรับผิดชอบ เสียสละ ในการปฏิบัติงาน

๒. บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ความชำนาญในการทำงาน

๓. มีกรอบอัตรากำลัง แต่ไม่สามารถสรรหาบุคลากรลงในตำแหน่งที่ว่างได้ครบ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก

โอกาส (O = Opportunity)

เศรษฐกิจ (Economic)

๑. มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับทำการเกษตร ทำให้ประชาชนมีอาชีพ และรายได้ที่แน่นอน

๒. มีการรวมกลุ่มทางด้านอาชีพเสริม โดยได้รับการสนับสนุนทางวิชาการและด้านการตลาดจากหน่วยงานราชการอื่น ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

๓. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ไร่แก้วมังกร วิสาหกิจชุมชนแก้วมังกร วัดถิ่นใน บ้านไทลื้อ วัดพระธาตุถิ่นหลวง วังปลาบ้านโป่งศรี ตลาดของเก่า ตลาดเครื่องเงินเก่า

๔. อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดแพร่ เช่น วนอุทยานแพะเมืองผี พระธาตุอินแขวน พระธาตุช่อแฮ น้ำตกแม่แคม น้ำตกเชิงเงินเชิงทอง

สังคม (Social)

- เป็นสังคมชนบท มีความอบอุ่น และสามัคคี ในครอบครัวและชุมชน ส่งผลให้ชุมชนเข้มแข็ง

วัฒนธรรม (Cultural)

๑. มีประเพณี และวัฒนธรรม ภาษาพูดเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ประชาชนในชุมชนให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง

๒. ประชาชนสามารถปรับตัวไปพร้อมกับเทคโนโลยี และโลกาภิวัตน์(Global or Globalization)

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุปสรรค (T = Threat)

๑. เศรษฐกิจชะลอ อาจส่งผลกระทบต่อสินค้าภาคการเกษตร และการท่องเที่ยวของชุมชน ที่จะขายตลาดในประเทศและการส่งออกสินค้าไปขายตลาดต่างประเทศ

๒. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้สารเคมีในภาคเกษตรมีแนวโน้มที่รุนแรงและขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

๓. กลุ่มจังหวัดใกล้เคียงในภาคเหนือและประเทศเพื่อนบ้านมีศักยภาพด้านบริการท่องเที่ยวมากขึ้น

๔. พื้นที่บางส่วนยังประสบปัญหาภัยธรรมชาติ ได้แก่ อุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก

อันตราย/ภัยคุกคาม

เศรษฐกิจ (Economic)

๑. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำส่งผลกระทบต่อรายได้ของประชาชน

๒. ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

เทคโนโลยี (Technological)

๑. เทคโนโลยีมีราคาแพง ประชาชนไม่เข้าใจเทคโนโลยี ทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้